

РЕШЕНИЕ

№ 5323

гр. София, 19.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 19.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6694** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.76Б от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба М. М. Р. М., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН] действащ лично и като законен представител на малолетното си дете Р. М., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], граждани на И., чрез адв. Д. Т. срещу Решение №6X от 27.05.2022 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с вх. № 01-449/10.05.2022 година на М. М. Р. М. и малолетното му дете Р. М. до производство за предоставяне на международна закрила.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се, че същото е необосновано, постановено в противоречие с административнопроизводствените правила на ЗУБ и в противоречие с материалния закон. Посочва се, че административният орган е приложил неправилно разпоредбите на чл. 76б, във вр. чл. 76а, във вр. чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тъй като жалбоподателят се е позовал на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход, по отношение на които е проявен. Посочва още, че е извършена неправилна идентификация и оценка на потребностите на детето, не е взето предвид факта, че Р. М., като малолетно дете търсещо закрила представлява лице от уязвима група по смисъла пар. 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. Моли съда за отмяна на решението и връщане на административната преписка за ново разглеждане при

спазване на дадените указания.

В съдебно заседание, оспорващият - М. М. Р. М. редовно уведомен при условията на чл.138, ал. 2 от АПК се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания. Наред с това жалбата му се поддържа от адвокат Т., редовно упълномощена.

Оспорващият – Р. М. - малолетно дете, редовно уведомено при условията на чл.138, ал. 2 АПК се явява лично и в присъствието на законния си представител и баща М. М. Р. М. и на адвокат Т. И., редовно упълномощена, която поддържа и неговата жалба и моли решението да бъде отменено.

Отговорният по оспорването – Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, редовно призован, се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно призована, не взема становище, не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл. 142, ал. 1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

За първи път жалбоподателят М. М. е поискал закрила с молба вх. № 489/26.04.2017 г. на РПЦ – Х. и с Решение № 16564/04.10.2017 г. Председателят на ДАБ му е отказано предоставяне на международна закрила. Постановеният административен акт е обжалван и с Решение № 7267 от 01.12.2017 г. по адм. дело № 12375/2017 г. на Административен съд София – град жалбата му е отхвърлена. С Решение № 10188/26.07.2018 г. по адм. дело № 2023/2018 г. Върховният административен съд оставя в сила постановеното от АССГ Решение № 7267/01.12.2017 г. по адм. дело № 12375/2017 г.

С молба с вх. № РД09-ВР-734/24.10.2018 г. М. М. Р. М. в качеството му на баща и законен представител е поискал закрила за малолетния си син Р. М.. Със заповед на кмета на Столична община, район „К. поляна“, на основание чл. 25, ал. 2 ЗУБ М. М. Р. М. е назначен за представител на малолетния Р. М.. Административният орган е обединил двете преписки, разгледал е двете молби в едно общо производство, по арг. от чл. 32 АПК.

С Решение № ВР-40/20.11.2018 г. на интервюиращ орган е допусната последваща молба за предоставяне на международна закрила на М. М. Р. М.. С Решение № 5164/20.08.2019 г. Председателят на ДАБ при МС е отказал международна закрила на М. М. Р. М. и малолетното му дете Р. М.. Решението на ДАБ е обжалвано пред АССГ и с Решение № 35 от 06.01.2020 г. по адм. дело № 10675 по описа за 2019 г. съдът отменя решението на Председателя на ДАБ. С Решение № 6433/01.06.2020 г. по адм. дело № 1811/2020 г. ВАС отменя Решение № 35 от 06.01.2020 г., постановено по адм. дело № 10675/2019 г. по описа на АССГ и връща делото за ново разглеждане от нов състав на същия съд.

С Решение № 4262/29.07.2020 г. по дело № 4772/2020 г. АССГ отхвърля жалбата на М. М. Р. М., действащ лично и като законен представител на малолетното си дете Р. М.. С Решение № 13850/09.11.2020 г. по адм. дело № 10454/2020 г. касационната инстанция оставя в сила Решение № 4262/29.07.2020г. по адм. дело № 4772/2020 г. по описа на АССГ, като решението на ВАС е окончателно.

Жалбоподателят подава отново последваща молба за международна закрила с вх. № 01-449 от 10.05.2022г., като прилага становище на фондация „Р.“ от 25.03.2022 г., декларация от фирма [фирма] от 29.03.2022 г., два броя удостоверения на малолетното му дете Р. М. – за завършен първи клас и за задължително

предучилищно образование, сертификат за участие в състезание по математика и три броя снимки.

Административното производство е приключило с издаването на обжалваното Решение № 6X от 27.05.2022 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС, с което не е допусната последващата молба на М. М. Р. М., действащ лично и като законен представител на малолетното си дете Р. М. до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на 30.06.2022 година на адв. Н. С. на език, който оспорващият владее.

За да постанови процесното решение интервюиращият орган е изложил мотиви, обосноваващи крайния извод, че чужденецът не сочи нови обстоятелства, по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, а тези, на които се позовава, вече са били съобразени по време на предходното административно производство. Ответникът е обсъдил и страната на произход на жалбоподателя - И., позовавайки се на справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС от 18.04.2022 г. и е заключил, че не се установява наличие на нови обстоятелства относно положението в държавата на произход на молителя, напротив системите на здравеопазване и образование са оценени на много високо ниво, което е в полза за малолетния син на кандидата за закрила. По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, както и такива сочещи, че В. Д. - младши експерт в РПЦ - [населено място], е определена за интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №6X от 27.05.2022 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове/. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – това е Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Наред с това, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че лицето В. З. Д. изрично е определен от Председател на ДАБ към МС за интервюиращ орган по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ.

При издаването на решението, интервюиращият орган е спазил процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

С измененията на ЗУБ се създаде нов Раздел III.

Процедура по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила, като в чл. 76а (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 година/ е посочено, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2. Чл. 76б от ЗУБ е доуточнено, че в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. За молби, подадени по реда на чл. 58, ал. 4, срокът по ал. 1 започва да тече от получаването на молбата в Държавната агенция за бежанците. Изрично по силата на алинея 3-ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, последващата молба за международна закрила се смята за допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Решенията по ал. 1 се връчват по реда на чл. 76, а по аргумент от нормата на алинея 5 на чужденец, подал последваща молба за международна закрила, се извършва регистрация в срок до три работни дни от допускането на молбата му до производство за предоставяне на международна закрила.

В конкретния случай, чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила с вх. № 01-449 от 10.05.2022 г. Според легалното определение на параграф 1, т. 1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване на разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т. 2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т. 10 от ДР на ЗУБ. От своя страна, съгласно параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. (изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г.) „Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Легално определение на понятието „последваща молба“ е дадено и в чл. 2, буква е от Директива 2013/32/ЕС, според която „последваща молба“ означава молба за международна закрила, подадена след вземането на окончателно решение по предишна молба, като това включва и случаите, когато кандидатът изрично е оттеглил молбата си, и случаите, когато решаващият орган е отхвърлил молбата след нейното негласно оттегляне в съответствие с член 28, параграф 1.

Подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 10.05.2022 година представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ/ при наличие на влязло в сила Решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила. Тази именно последваща молба с оглед

новосъздадената разпоредба на чл.76б от ЗУБ и съобразно предоставената възможност на интервюиращ орган при ДАБ към МС в срок от 14 работни дни от получаване на последващата молба за закрила без да провежда интервю и то само въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца да вземе решение, което в конкретния случай е недопускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Законодателят е предвидил ограничение относно срока, в който може да се вземе решението - 14 работни дни от подаване на молбата, който срок е преклузивен и ако интервюиращ орган в този срок не вземе решение по реда на чл.76б, ал. 1, т. 1 или т. 2 се смята, че последващата молба е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращ орган именно в този предвиден срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба за предоставяне на международна закрила е издал решението си, с което не е допуснал молбата за разглеждане в производството по предоставяне на международна закрила/ като молбата е постъпила в ДАБ на 10.05.2022 година, а решението е издадено на 27.05.2022 година. Съществено е, че това производство е предхождащо същинското производство по разглеждане на молбата за предоставяне на закрила и целта му е предварително разглеждане на молбата преди да бъде допусната до разглеждане в производство по общия ред. Нещо повече дори, самата цитирана по-горе Директива допуска при последваща молба да не се провежда лично интервю с подалия такава последваща молба. Наред с това, в конкретния случай, интервюиращ орган при ДАБ към МС е спазил и РАЗДЕЛ IV - Член 40 -Последваща молба от Директивата- когато лицето, което е подало молба за международна закрила в държава-членка, предостави допълнителни сведения или подаде последваща молба в същата държава-членка, тази държава-членка разглежда тези допълнителни сведения или елементите на последващата молба в рамките на разглеждането на предходната молба, или в рамките на разглеждането на преразглежданото или обжалваното решение, доколкото в тази рамка компетентните органи могат да отчетат и разгледат всички елементи в подкрепа на новите сведения или последващата молба. С цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, Ако в предварителното разглеждане по параграф 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II. Държавите-членки могат да предвидят и други причини за последваща молба, която да бъде допълнително разгледан, а когато последващата молба не е разгледана допълнително в съответствие с

настоящия член, тя се счита за недопустима в съответствие с член 33, параграф 2, буква г). Самите процедурни правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура. Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че тя не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личната и бежанска история, в това число релевантни писмени доказателства, обосноваващи риск за живота и свободата и в страната на произход, които да обуславят допускането на последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Доказателствената сила на представените документи, относимостта и валидността им са въпрос на анализ по същество, едва в производство по общия ред, за предоставяне на международна закрила, а не в такова като настоящото, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. Правилен е изводът, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение и такива, относно държавата му на произход. В тази връзка несподелено от Съда е жалбоподателското възражение за неправилно тълкуване нормите на чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ. Фактите, които жалбоподателят се стреми да докаже с приложените към последващата му молба писмени доказателства - становище на фондация „Р.“ от 25.03.2022 г., декларация от фирма [фирма] от 29.03.2022 г., два броя удостоверения на малолетното му дете Р. М. – за завършен първи клас и за задължително предучилищно образование, сертификат за участие в състезание по математика и три броя снимки са подробно изследвани и анализирани в предходните административни и съдебни производства.

В хода на административното производство е изготвен и пълен социален доклад по отношение на малолетното дете. В хода на съдебното производство не се представят други доказателства, а се навеждат твърдения, особено по отношение на детето, че връщането му би застрашило живота му, защото то посещава християнско училище. Видно от представените доказателства, обаче детето, посещава частно начално училище „Светилник“, [населено място], като следва да се отбележи, че всички училища в Република България са светски, обучават се лица от всички религии и етнически общности и обучението в светско училище, което не е по никакъв начин не е богословско по своя характер, не може да се кредитира като аргумент за промяна на интересите или религията на детето. В Република България, избора на религия е свободен и конституционно установен принцип и всички деца от всички етноси и религии се обучават в общи светски

училища. Представеното становище от Фондация „Мисия спасение“, за посещение на детето в провеждани техни акции като неправителствена организация „Мисия Църквата“, не удостоверява по своя характер и е неотнормено към твърденията на жалбоподателя за заплаха от смърт при прибиране в И., защото това е неправителствена организация, посещенията в нея на детето са въпрос на свободната му воля и не са наложени от Република България, за промяна на националните и религиозните му ценности. Напротив, в конкретния случай, ако съобразно ценностите и нормите на държавата И., чийто граждани са жалбоподателите, е налице заплаха за детето, да посещава такива събития, свързани със запознаване ценностите на друга религия, която и да е била, провеждана от неправителствени организации, където и да е било по света, бащата е този който като законен представител на сина си трябва да препятства или да свежда до минимум, тези прояви, за да защити в максимална степен интересите на детето си, което към настоящия момент е гражданин на И.. По отношение на възраженията в жалбата относно оценката за висшия интерес на малолетния Р. М., следва да се посочи, че принципът за осигуряване на най-добрия интерес на детето е установен с Конвенцията на ООН за правата на детето. Този принцип е от основополагащо значение за осигуряване на закрила и за защитата на правата на детето, като в българското законодателство понятието е дефинирано в § 1, т. 5 вр. т. 11 от ДР Закона за закрила на детето. В процесния случай е извършена преценка, съобразена с висшия интерес на детето, с неговата лична история и възможността за спокойно съществуване при евентуално връщане в страната на произход. В Решение № 4262/29.07.2020 г. по адм. дело № 4772/2020 г. по описа на АССГ, потвърдено с Решение № 13850/09.11.2020 г. по адм. дело № 10454/2020 г. на ВАС, по отношение на малолетния Р. М., след съвкупна преценка на представените доказателства, съдът е достигнал до извод, че административния орган е обсъдил „Насоките за определяне на висшите интереси на детето „ издадени от Върховния комисариат на ООН за бежанците през 2008 г. и констатации, представени от социални работници в доклад, в който е посочено, че бащата полага грижи за детето си и има възможност да осигури и задоволи емоционалните и хигиенно битови нужди на сина си , както и подходящ режим за отглеждане, съобразно пола и възрастта му. В процесното решение административният орган обосновава е стигнал до извода, че представените доказателства във връзка с живота на малолетния Р. М. в Република България не могат да се приемат като доказателство за нововъзникнали факти и обстоятелства, тъй като в предходните производства са подробно обсъдени.

Във връзка с горното административният орган е установил липсата на условия за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ и на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, поради което е приел, че молбите за закрила на жалбоподателя и неговото малолетно дете следва да се отхвърлят.

В разпоредбата на чл.13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното

му положение или относно държавата му по произход. Законосъобразно интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не е допуснал молбата за разглеждане до производство за предоставяне на международна закрила. Твърдяната промяна относно личното положение на молителя и на неговото малолетно дете не е и не може да бъде основание за допускане на молбата за разглеждане в общо производство.

Ето защо и по изложените съображения, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му. Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна Жалба Вх. № 25443/06.07.2022г. по описа на АССГ на М. М. Р. М. и малолетното му дете Р. М. и **ОСТАВЯ В СИЛА** Решение №6X от 27.05.2022 година на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС на Република България, с което последният на основание чл.76б,ал.1,т.2 от Закона за убежището и бежанците не допуснал последваща молба с вх. № 01-449/10.05.2022 година на М. М. Р. М. и малолетното му дете Р. М. до производство за предоставяне на международна закрила.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

СЪДИЯ: